

KARTA MODUŁU KSZTAŁCENIA

Informacje ogólne							
PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA IM. WITELONA W LEGNICY WYDZIAŁ NAUK O ZDROWIU I KULTURZE FIZYCZNEJ							
Kierunek studiów:		Coaching zdrowego stylu życia					
Profil studiów:		Praktyczny					
Forma studiów:		Pierwszego stopnia - stacjonarne/niestacjonarne					
Nazwa modułu:		Komunikacja interpersonalna					
Kod modułu kształcenia:		MK_CZ014					
Rodzaj modułu kształcenia:		Obowiązkowy					
Rok studiów	1	Forma zajęć i liczba godzin:					
Semestr	1,2	Wykłady	Ćwiczenia	Laboratoria	Seminaria	Zajęcia praktyczne	Praktyka zawodowa
Liczba punktów ECTS:	7	60				50	
Forma zaliczenia		Zaliczenie na ocenę/Egzamin					

Autor programu: dr Kornelia Hübscher, dr Katarzyna Lisowska

Cele kształcenia:

Cel 1. Wykształcenie wśród studentów umiejętności stosowania podstawowej wiedzy z zakresu komunikacji interpersonalnej w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych.

Cel 2. Wykształcenie wśród studentów zdolności do odpowiedniego przygotowania się do swojej pracy, wykonywania i projektowania działań edukacyjnych.

Wiedza:

EK1: Student zna rodzaje więzi społecznych w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla studiowanego kierunku.

EK2: Student ma wiedzę o człowieku, w szczególności jako podmiocie konstytuującym struktury społeczne i zasady ich funkcjonowania a także działającym w tych strukturach.

Umiejętności:

EK3: Student wykorzystuje posiadaną wiedzę do rozwiązywania problemów związanych z wykonywanym zawodem coacha.

EK4: Student opisuje uwarunkowania zaburzeń w procesie komunikacji społecznej. Potrafi rozpoznawać różne stany emocjonalne i rozładowywać napięcia.

EK5: Student omawia mechanizmy funkcjonowania procesów poznawczych.

EK6: Student rozróżnia zachowania będące efektem wywieranego wpływu społecznego oraz opisuje mechanizmy wywierania wpływu na innych i rozumie zasady ich działania.

Kompetencje społeczne:

EK7: Student potrafi zasięgać opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązywaniem problemów.

EK8: Student wykazuje potrzebę podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistych, posiada nawyk i umiejętność ustawicznego pogłębiania wiedzy teoretycznej i doskonalenia umiejętności praktycznych.

Treści kształcenia:

Wykłady:

Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin
W1	Wprowadzenie do komunikacji interpersonalnej – jej istota i zakres	4
W2	Podstawy zdrowej komunikacji	2
W3	Komunikacja werbalna	2
W4	Komunikacja niewerbalna	2
W5	Bariery komunikacyjne	2
W6	Sztuka autoprezentacji	4
W7	Kompetencja komunikacyjna - a komunikowanie dialogiczne	2
W8	Style komunikowania i ich znaczenie	2
W9	Błędy w komunikacji i radzenie sobie z nimi	4
W10	Modele komunikacji	4
W11	Męskie i kobiece style ekspresji	2
W12	Komunikacja w związkach (rodzinie, przyjaźni, z partnerem)	6
W13	Konflikty między ludźmi	6
W14	Komunikacja masowa	4
W15	Komunikowanie się w organizacjach i instytucjach	4
W16	Mobbing jako komunikacja destrukcyjna	2
W17	Komunikacja w świecie wirtualnym	2
W18	Komunikowanie się między kulturami	2
W19	Różne spojrzenia na komunikację między osobami	4

Zajęcia praktyczne:

Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin
ZP1	Umiejętność słuchania/Odzwierciedlanie uczuć	4
ZP2	Parafrazowanie	4
ZP3	Komunikat „ja”	4
ZP4	Pierwszy kontakt diagnostyczny w oparciu o podstawowe zasady komunikacji interpersonalnej	4
ZP5	Komunikowanie asertywne, asertywność w relacjach interpersonalnych	4
ZP6	Sztuka słuchania	4
ZP7	Umiejętność komunikacji w sytuacjach konfliktowych	6
ZP8	Analiza transakcyjna	4
ZP9	Porozumienie bez przemocy - NVC	6
ZP10	Wystąpienie publiczne – autoprezentacja	4
ZP11	Eksperymenty komunikacyjne	6

Metody kształcenia:

MK1: Wykład

MK2: Analiza przypadków

MK3: Dyskusja

MK4: Praca w grupach

MK5: Metody aktywizujące

Weryfikacja osiągniętych efektów kształcenia

Z zakresu wiedzy	Efekty kształcenia do przedmiotu
Oceny: 51-60% prawidłowych odpowiedzi – 3,0 61-70% prawidłowych odpowiedzi – 3,5 71-80% prawidłowych odpowiedzi – 4,0 81-90% prawidłowych odpowiedzi – 4,5 91-100% prawidłowych odpowiedzi – 5,0	EK1, EK2
Z zakresu umiejętności	Efekty kształcenia do przedmiotu
Sprawdzian umiejętności i wiedzy: • zaliczenie praktyczne (obserwacja wykonawstwa), • realizacja zleconego zadania, Kryteria ocen z zakresu umiejętności i wiedzy ocenianych przez prowadzącego: 5,0 – Student aktywnie i z zaangażowaniem uczestniczy w zajęciach. Student rozróżnia zachowania będące efektem wywieranego wpływu społecznego oraz opisuje mechanizmy wywierania wpływu na innych i rozumie zasady ich działania. Potrafi identyfikować bariery komunikacyjne, ma umiejętność posługiwania się językiem faktów oraz rozpoznawania różnych stanów emocjonalnych. Student zauważa związek pomiędzy reakcjami człowieka na sytuację emocjonalnie dla niego trudną. Student uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 100% najwyższych ocen z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych. 4,5 – Student aktywnie i z zaangażowaniem uczestniczy w zajęciach. Student rozróżnia zachowania będące efektem wywieranego wpływu społecznego oraz opisuje mechanizmy wywierania wpływu na innych i rozumie zasady ich działania. Potrafi identyfikować bariery komunikacyjne, ma umiejętność posługiwania się językiem faktów oraz rozpoznawania różnych stanów emocjonalnych. Student zauważa związek pomiędzy reakcjami człowieka na sytuację emocjonalnie dla niego trudną. Student uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 80% najwyższych ocen z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych. 4,0 – Student aktywnie i z zaangażowaniem uczestniczy w zajęciach. Student rozróżnia zachowania będące efektem wywieranego wpływu społecznego oraz opisuje mechanizmy wywierania wpływu na innych i rozumie zasady ich działania. Potrafi identyfikować bariery komunikacyjne, ma umiejętność posługiwania się językiem faktów oraz rozpoznawania	EK3, EK4, EK5, EK6

różnych stanów emocjonalnych. Student zauważa związek pomiędzy reakcjami człowieka na sytuację emocjonalnie dla niego trudną. Student uczęszcza na prawie wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 60% najwyższych ocen z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych. 3,5 – Student biernie uczestniczy w zajęciach. Student rozróżnia zachowania będące efektem wywieranego wpływu społecznego oraz opisuje mechanizmy wywierania wpływu na innych i rozumie zasady ich działania. Potrafi identyfikować bariery komunikacyjne, ma umiejętność posługiwania się językiem faktów oraz rozpoznawania różnych stanów emocjonalnych. Student zauważa związek pomiędzy reakcjami człowieka na sytuację emocjonalnie dla niego trudną. Student uczęszcza na wybrane zajęcia i uzyskuje poprawną ocenę. 3,0 – Student biernie uczestniczy w zajęciach. Potrafi tylko częściowo opisać mechanizmy wywierania wpływu na innych i rozumie zasady ich działania. Ma znikomą umiejętność: identyfikowania barier komunikacyjnych, posługiwania się językiem faktów oraz rozpoznawania różnych stanów emocjonalnych. Student częściowo zauważa związek pomiędzy reakcjami człowieka na sytuację emocjonalnie dla niego trudną. Student uczęszcza na wybrane zajęcia i uzyskuje poprawną ocenę. 2,0 – Student nie uczestniczy w zajęciach. Nie potrafi opisać mechanizmów wywierania wpływu na innych. Brak umiejętności identyfikowania barier komunikacyjnych, posługiwania się językiem faktów oraz rozpoznawania różnych stanów emocjonalnych. Student nie zauważa związku pomiędzy reakcjami człowieka na sytuację emocjonalnie dla niego trudną. Student nie uczęszcza na zajęcia i uzyskuje negatywną ocenę.	
Z zakresu kompetencji społecznych	Efekty kształcenia do przedmiotu
Kryteria ocen z zakresu kompetencji społecznych ocenianych przez prowadzącego, kolegów i pacjentów w formie przedłużonej obserwacji postaw i zachowań: 5,0 – Student stale wykazuje potrzebę podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistych, pogłębiania wiedzy teoretycznej i doskonalenia umiejętności praktycznych 4,5 – Student wykazuje potrzebę podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistych, posiada nawyk i umiejętność ustawicznego pogłębiania wiedzy teoretycznej i doskonalenia umiejętności praktycznych 4,0 – Student w większości przypadków wykazuje potrzebę podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistych, posiada nawyk i umiejętność ustawicznego pogłębiania wiedzy teoretycznej i doskonalenia umiejętności praktycznych 3,5 – Student prawie zawsze wykazuje potrzebę podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistych, posiada nawyk i umiejętność ustawicznego pogłębiania wiedzy teoretycznej i doskonalenia umiejętności praktycznych 3,0 – Student prawie zawsze wykazuje potrzebę podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistych 2,0 – nie wykazuje potrzeby podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistych.	EK7, EK8

Kryterium oceny efektów zajęć praktycznych:

Ustalenie oceny końcowej z ćwiczeń odbędzie się na podstawie ocen cząstkowych otrzymanych przez studenta w czasie trwania zajęć i obecności na zajęciach. W przypadku nieobecności obowiązkowe jest odrobienie zajęć z inną grupą zgodnie z zasadami zaliczania przedmiotu. Ocena końcowa z ćwiczeń obliczana jest według wzoru 75% oceny umiejętności + 25% oceny kompetencji społecznych.

Metody weryfikacji efektów kształcenia:**Ocena formująca:**

OF1: praca zaliczeniowa

OF2: aktywność podczas zajęć

OF3: obserwacja zachowań

OF4: egzamin ustny

Ocena podsumowująca:

Średnia arytmetyczna ocen formułujących

Całkowity nakład pracy studenta:

Godziny kontaktowe (wykład, ćwiczenia, laboratorium, seminarium, projekt, konsultacje, obecność na egzaminie itd.)	110
Przygotowanie się do zajęć, w tym czytanie wskazanej literatury	30
Przygotowanie się do kolokwium	5
Przygotowanie się do egzaminu	10
Przygotowanie pracy samokształceniowej	20
Inne	
Razem	175
Liczba punktów ECTS dla modułu kształcenia	7
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach godzin kontaktowych	7
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć praktycznych, laboratoryjnych, projektowych i praktyk zawodowych	4

Tabela odniesień dla modułu kształcenia

Efekt kształcenia	Odniesienie danego efektu do efektów kierunkowych	Cel kształcenia	Treści programowe	Metody kształcenia	Metody weryfikacji efektów kształcenia
EK1	K1C_W06	1,2	W1-W5 W12-W19	MK1 MK2 MK3 MK5	OF1 OF4
EK2	K1C_W18	1,2	W1-W19	MK1 MK2 MK3 MK5	OF1 OF4

EK3	K1C_U02	1,2	W2, W4, W13 ZP1-ZP7 ZP11	MK1 MK2 MK3 MK4 MK5	OF2 OF3 OF4
EK4	K1C_U05	1,2	ZP1-ZP7 ZP11	MK3 MK4 MK5	OF2 OF3 OF4
EK5	K1C_U06	1,2	ZP1-ZP4 ZP11	MK3 MK4 MK5	OF2 OF3 OF4
EK6	K1C_U13	1,2	W5, ZP5-ZP11	MK1 MK2 MK3 MK4 MK5	OF2 OF3 OF4
EK7	K1C_K03	1,2	W1-W19 ZP1-ZP11	MK2 MK3	OF2 OF3
EK8	K1C_K06	1,2	W1-W19 ZP1-ZP11	MK1 MK2 MK3 MK4 MK5	OF2 OF3

Literatura podstawowa:

1. Steward J. (red.). Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji interpersonalnej, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 2008
2. Tokarz M. Argumentacja, perswazja, manipulacja, GWP, Gdańsk, 2006
3. Wawrzak-Chodaczek M. Komunikacja interpersonalna i masowa, Kraków 2017

Literatura uzupełniająca:

1. T. Niwiński, My czyli jak być razem, Łódź 2002
2. Z. Nęcki, Komunikacja międzyludzka, Kraków 2000
3. Rosa G. Komunikacja i negocjacje w biznesie, Szczecin 2007
4. Wilmot W.W., Hocker J.L. Konflikty między ludźmi, WN PWN, Warszawa 2011
5. Adler R., Rosenfeld L.B., Proctor II R.F. Relacje interpersonalne. Proces porozumiewania się, Dom Wydawniczy Rebis, Poznań, 2011
6. Alberti R., Emmons M. Asertywność, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Sopot 2011
7. Berne E. W co grają ludzie. Psychologia stosunków międzyludzkich, wyd. V, WN PWN, Warszawa, 2010